

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év május hó 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az ***életveszélyt okozó testi sértés büntette*** miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.763/2007/5. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a próbaidő tartamát 4 (négy) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év december hó 07. napján kelt 18.B.763/2007/5. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében és ezért őt 1 év 6 hónapi, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Egyúttal a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett a járulékos kérdések, így az őrizetben töltött időnek végrehajtás esetén történő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása végett, az előzetes mentesítés miatt jelentett be fellebbezést. A fellebbezés indokolásában a szabadságvesztés és a próbaidő tartamát egyaránt enyhének

tartotta, valamint kifejtette azt is, hogy a cselekmény nagy tárgyi súlya miatt a vádlott nem érdemes az előzetes mentesítésre.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.116/2008. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is fenntartotta az ügyészi fellebbezést. További súlyosítóként indítványozta értékelni a vádlott ittas állapotát, a tettlegességben megnyilvánult kitartó szándékát és a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát. A cselekmény tárgyi súlyát jelentősnek tartva utalt arra is, hogy a sértett mindennapi életvitele az elszenvedett marandó fogyatékoság miatt jelentősen megnehezült, még csak harmadéves szakközépiskolás, akinek további életében ezzel a fogyatékosággal kell élnie. A büntetés tartama és a próbaidő mértéke ellenkezik a büntetési célokkal, az előzetes mentesítés pedig a kiszabott büntetést teljesen súlytalanná teszi. A fentiekre hivatkozással az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a börtönbüntetés tartamának legalább a törvényi minimumban történő meghatározását, a próbaidő tartamának súlyosítását és a vádlott előzetes mentesítésének mellőzését indítványozta.

A vádlott védője perbeszédében az eset egyediségére és annak tanulságaira, a vádlott megbánására és arra utalt, hogy a vádlott nem notórius verekedő. Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott és a sértett között nincs fizikai különbség, a sértetti közrehatás valamint, hogy egy balszerencsés véletlenről van szó.

A sértett kijelentette, hogy a vádlottnak nem bocsát meg, mert állapota egész életére szól.

A vádlott felszólalásában megbánását hangsúlyozta és azt, hogy nem akart súlyos sérülést okozni.

A bejelentett fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést. Eleget tett indokolási kötelezettségének is.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól és csak kis részében szorul kiegészítésre. Az ítéletábra a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a megállapított tényállást az orvosszakértő vélemény megállapításaira figyelemmel azzal egészítette ki, hogy a vádlotti bántalmazás

következtében a sértett által a bal homloktájékon és a jobboldali állkapcsan elszenvedett sérülések 8 napon belül gyógyulóak.

A fenti kiegészítéssel a megállapított tényállás megalapozottá vált és a Be. 252.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részletesen eleget tett. Körültekintően mérlegelte a bizonyítékokat és számot adott arról, hogy a bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el, miért vette alapul tanú1 és tanú 2 vallomását, mennyiben fogadta el a sértett előadását, valamint a sértett megütését elismerő és a tanúk által igazolt rúgás tényét is elfogadó vádlott védekezést. Indokolása iratszerű, okszerű és meggyőző. Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett akkor sem, amikor a terhére rótt cselekményt eshetőleges szándékkal elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket tételesen nem sorolta fel, hanem a bűnösségi körülmények egy részét az általa alkalmazott rendelkezések indokaként tüntette fel. Ezt az ítéltábla akként pótolta, hogy a bűnösségi körülményeket kiegészítette és tételesen felsorolta. Súlyosítóként kell értékelni azt, hogy a sértettnek a vádlott maradandó fogyatékossgot okozott. Enyhítőként értékelendő a vádlott javára fiatal felnőtt kora, beismerő vallomása, megbánása és az, hogy cselekményét eshetőleges szándékkal valósította meg.

A védő által hivatkozott sértetti közrehatás enyhítőkénti értékelésére ezért nincs alap, mert a sértett sem a vádlott barátnőjével, sem a vádlottal szemben nem volt provokáló, kihívó az irányadó tényállás szerint.

Az ítéltábla az ügyész által szorgalmazott bűnösségi körülmények súlyosítókénti értékelésére nem látott lehetőséget. Az ittas állapotban elkövetés azért nem értékelhető súlyosítóként, mert a vádlott által elismert 3 doboz sör elfogyasztása ezt nem alapozza meg arra is tekintettel, hogy a meghallgatott tanúk egyike sem számolt be arról, hogy a vádlott ittas állapotban lett volna. A tényállásban megállapított egy pofon, rúgás és ütés, vagyis az egymást gyorsan követő háromszoros bántalmazás nem alkalmas a kitartó szándék fennálltának megállapítására. Az elszaporodottságot pedig azért nem értékelte súlyosítóként, mert arra, hogy az életveszélyt okozó testi sértések száma jelentősen emelkedett volna, konkrét adat nincs.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés neve és mértéke megfelelő, eltúlzottan enyhének nem tekinthető. A cselekmény tárgyi súlya, a maradandó fogyatékossg ellenére, az enyhítő körülmények túlsúlya miatt megalapozottan

jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott javára alkalmazható az enyhítő szakasz. A börtönbüntetés tartamának a törvényi minimumban történő meghatározása nem szolgálja jobban a büntetés célját olyan ügyben, amikor egy szilveszteri bulin szórakozó fiatal társaság két tagjának nézeteltérésre - bár nem vitásan a vádlotti magatartás következtében - ilyen súlyos következménnyel jár.

A cselekmény tárgyi súlya, a sértettnek egész életére kiható maradandó fogyatékosága azonban szükségessé teszi azt, hogy a vádlott hosszabb ideig álljon a próbaidő súlya alatt, ezért az ítélőtábla a próbaidő tartamát 4 évre súlyosította.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan, helyes okfejtéssel indokolta meg azt, hogy a vádlott miért érdemes az előzetes mentesítésre, ezzel az ítélőtábla is maradéktalanul egyetértett. Nem osztotta az ítélőtábla azt az ügyészi álláspontot, hogy a vádlott előzetes mentesítése a kiszabott büntetést súlytalanná teszi, mert a vádlott az előzetes mentesítés ellenére 4 évig próbaidő alatt áll és amennyiben újabb bűncselekményt követne el, ezt a kiszabott büntetést is le kell töltenie, így a próbaidő kellő visszatartó erő lehet a vádlott számára, egyúttal az előzetes mentesítés lehetőség arra, hogy a vádlott tanulmányai folytatásával, munkájával és magatartásával igazolja, hogy a büntetés így is elérte a célját.

Ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján annyiban változtatta meg, hogy a próbaidő tartamát 4 évre súlyosította, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, a 2008. év május hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.763/2007/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.39/2008/5. számú ítéletében írt változtatással 2008. év május hó 14. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év május hó 14. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bírószági ügyintéző